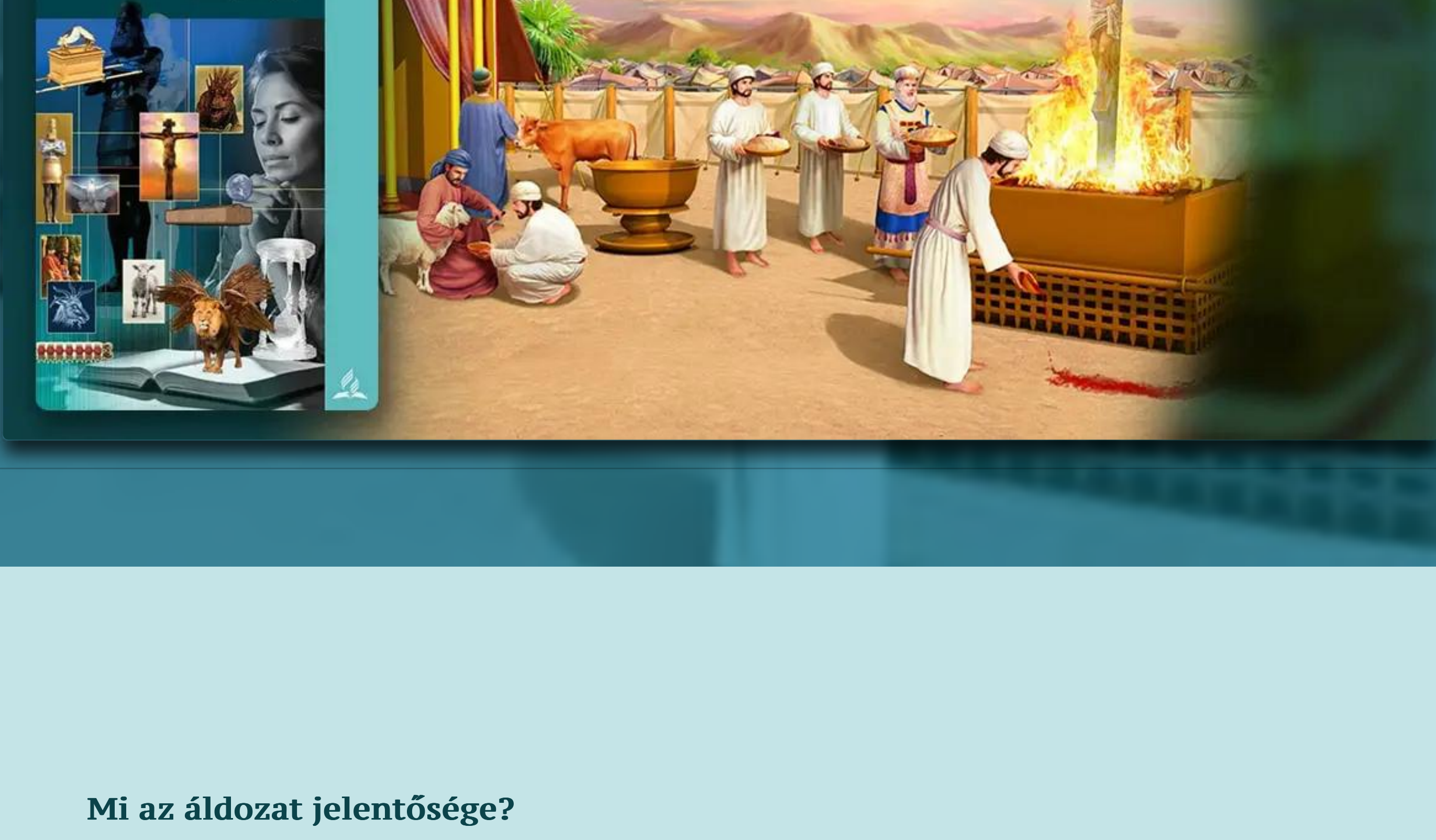

Mi az áldozat jelentősége?

6. lecke, 2. negyedév, 2025. május 3-9

Mi az áldozat jelentősége?

Emlékezetes szöveg:

„És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecségeit: mert megöletté, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből. Jelenések 5:9

A Bárány jelenléte a trón előtt biztosít bennünket arról, hogy „ha valaki vétkezik, van közbenjárónk az Atyánál, Jézus Krisztus, az igaz.” 1 János 2:1.

A Bárány hét szarva a hatalom és a tekintély teljességét jelenti, amelynek biztosítékeként Krisztus azt mondta: „Minden hatalom adatott nekem a mennyben és a földön.” Máté 28:18. Korlátlan hatalma a mi javunkra és hasznunkra van. Ő kijelenti: „Ha mustármagnyi hitetek van, ezt a hegynek mondjátok: Menj innen oda! és el fog menni; és semmi sem lesz lehetetlen számotokra.” Máté 17:20.

A Bárány hét szeme azt jelenti, hogy minden nyitva áll előtte és meztelen.

Vasárnap, május 4

Hiábavaló Áldozatok?

Hasonlítsd össze Ézsaiás 1:2–15-öt Ézsaiás 56:6, 7-tel és Zsoltárok 51:17-tel. Milyen fontos tanulságokat tanít ez az áldozatról?

Mikeás próféta — aki ezekben a nyugtalan időkben tett bizonyosságot — kijelentette, hogy Sion bűnösei „vérrel” építik a „Siont, és Jeruzsálemet hamissággal”, — miközben azt állítják, hogy „az Úrra támaszkodnak”, és istenkáromlóan így dicsekszenek: „Avagy nincsen-e közöttünk az Úr?! Nem következik mireánk veszedelem!” (Mik 3:11. 10.) Ésaías próféta kemény dorgálással emelte fel hangját a gonoszságok ellen: “Halljátok az Úrnak beszédét, Sodoma fejedelmei, és vedd füledbe Istenünk tanítását, Gomora népe! Mire való nékem véres áldozataitoknak sokasága? ezt mondja az Úr... Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjetek, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvaraimat tapossátok?” (Esa 1:10-12.) Az ihletett lge kinyilatkoztatja: “Az istentelenek áldozatja útálatos; kivált mikor gonosz tettért viszi” (Péld 21:27). A menny Istenének “tisztábbak szemei”, mintsem nézhetné a gonoszt, és nem szemlélheti a nyomorgatást (Hab. 1:13). Nem azért fordul el a törvényszegőtől, mert nem akar megbocsátani. A bűnös nem akarja igénybe venni azt, amiről Isten kegyelemből, gazdagon gondoskodott, és ezért Isten nem tudja a bűntől megszabadítani. PK 202.2

“Nem olyan rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az ő füle, hogy meg ne hallgathatja; hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedezték el orcájt ki elöttetek, hogy meg ne hallgatott (Ésa 59:1-2). PK 202.3

„Akkor minden családtag megértse, hogy a munka a szívben kell kezdődjön. A szívet le kell alázni és megtörni a Szentlélek teremtő, megújító erejével.” The Review and Herald, 1893. március 14. CE 231.1

“Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívét óh Isten nem veted te meg!” (Zsolt 51:19) Az embernek meg kell üresítenie magát énjétől, mielőtt a szó igazi értelmében Jézus híve lehetne. Ha az ember megtagadja énjét, az Úr újjáteremti. Az új edényekbe új bor kerülül. Krisztus szeretete új életre kelti a hívőt. Aki hitünk Fejedelmére és Bevégzőjére tekint, abban meg fog nyilvánulni Krisztus jelleme. JE 228.1

Hétfő, május 5

Bikák És Bakok Vére

Olvassuk el a Zsidókhöz írt levél 10:3–10 verseket. Mit tanít nekünk ez a szakasz az öszvetségi áldozatokról, amelyeket Isten népe hozott? Ha a bűnösök nem tudtak megmenekülni általuk, akkor miért hozták őket?

„Ezt a szövetséget Krisztus saját vérével kellett megerősíteni, amelyet az öszvetségi áldozatoknak kellett az emberek emlékezetében tartani. Ezt megértette Pál apostol is, aki így szólt: „Mivel a törvény csak a jövőendő javak árnyéka, és nem azok valós képe, soha nem tudhatja tökéletessé tenni azokat, akik hozzá járulnak, azokkal az áldozatokkal, amelyeket évről évre folyamatosan hoznak. Mert akkor nem szűntek volna meg az áldozatok? Hiszen az imádkozók, ha egyszer megtisztultak volna, többé nem érezték volna büntudatot. De ezekben az áldozatokban minden évben újra megemlékeznek a bűnökről. Mert lehetetlen, hogy bikák és kecskék vére elvegye a bűnököt.” 12LtMs, Ms 35, 1897, 6. bekezdés

Mintegy kétezer évvel ezelőtt titkot hordozó szözat hangzott a mennyben Isten trónjáról: “Ímé jövőik!” (Zsolt 40:8). “Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem Ímé itt vagyok (a könyv fejezetében írva vagyok rólam), hogy cselekedjem, óh Isten a te akaratomat!” (Zsid 10:5-7). Ezek a szavak hirdették meg annak a tervnek a beteljesedését, amely örök időktől fogva rejtve volt. Elérkezett az ideje, hogy Krisztus világunkba jöjjön és testet öltson. Ő mondta: “testet alkottál nekem” (Zsid 10:5). Ha abban a dicsőségben jelenik meg, amely az Övé volt Atyja oldalán a világ létezése előtt, nem viselhettük volna el jelenlétének fényét. Hogy szemlélhessük Őt, és ne semmisüljünk meg, eltakarta dicsőségét. Istenségét emberi természet fedte, — láthatatlan dicsőségét látható emberi formába rejtette. JE 14.3

„Az ókori Izráelnek ünnepélyes kijelentést tettek, hogy aki tisztátalan marad és nem hajlandó megtisztulni, azt ki kell irtani a gyülekezetből. Ez különös jelentőségű számunkra. Ha az ókorban szükséges volt, hogy a tisztátalanokat megszentelt vérről tisztítsák meg, mennyire fontos az utolsó napok veszélyeiben élőknek, akik Sátán kísértéseinek vannak kitéve, hogy Krisztus vére naponta hatjon a szívükre.” 4T 123.1

Kedd, május 6

A Páskabarány

Olvassuk el az Exodus 12:1–11; Ézsaiás 53:7, 8; 1 Korinthus 5:7 és a Jelenések 5:6 verseket. Mit tanítanak nekünk ezek a versek Jézusról, mint a páska áldozatáról? Mit jelent ez mindannyiunk számára?

Jézus elítélése után a Szanhedrin — a főtanács — tagjai Pilátushoz mentek, hogy erősítse meg az ítéletüket és hajtassa végre Jézus kivégzését. A zsidók hivatalos képviselői azonban nem akartak belépni a római helytartó palotájának még az udvarába sem. Törvényük szerint ugyanis ezzel tisztátalanná tették volna magukat, és ez megakadályozta volna őket abban, hogy részt vegyenek a húsvéti ünnepen. Vakságukban nem látták, hogy a gyilkos gyűlölet már tisztátalanná tette a szívüket. Nem látták, hogy Krisztus volt az igazi húsvéti bárány, és mivel elvetették Őt, a nagy ünnep elveszítette számukra a jelentőségét. JE 628.2

Pilátus éppen ezért húzódozott attól, hogy Jézus teste a kereszten maradjon, mint a zsidó vezetők. Miután elnyerték hozzájárulását, a tolvajok lábait eltörték, hogy sietessék haláluk bekövetkezését. Jézust azonban már halva találták. A durva katonákat megszéllíttette az, amit hallottak és láttak Krisztussal kapcsolatban. Ezek az élményeik betöltötték őket attól, hogy Jézus lábait is eltörték. Így Isten Bárányának a feláldozásáról is beszélt. A húsvéti törvényét. “Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig és annak csontját meg ne törjék; a páskhának minden rendtartása szerint készítsék el azt” (4Móz 9:12). JE 679.3

„Jézus célja az volt, hogy felhívja a figyelmet a bukott világban végzett küldetésének betetőző áldozatára. Ő Jeruzsálemben gyűlték össze, hogy megünnepeljék a páskát, míg ő, az antitipikus Bárány, önkéntes cselekedettel áldozatul szentelte magát. Jézus tudta, hogy a jövő minden korszakában szükséges lesz, hogy az egyház mélyen átgondolja és tanulmányozza a világ bűneiért hozott halálát. Minden ezzel kapcsolatos tényt ki zárólag meg kellett vizsgálni. Szükséges volt tehát, hogy minden ember szeme rá irányuljon, hogy az ő nagy áldozatát megelőző események olyanok legyenek, amelyek mindenki figyelmét az áldozatra irányítsák. Azután, hogy ilyen látványos esemény kísértébe vonulását Jeruzsálembe, minden szem az ő gyors haladását követte a végző felé.” 2SP 386.1

Szerd, május 7

Jézus a Templomban

Olvassuk el Haggai 2:7–9. A második templom építése közben Haggai próféta megdöbbenő ígéretet tett: az új templom dicsőségesebb lesz, mint az előző. Mit jelentett ez a prófécia?

Nabukodonozor elpusztította a templomot, és Krisztus születése előtt mintegy ötszáz évvel újjáépítette egy olyan nép, amely egy emberöltőn át tartó fogság után visszatért a feldúlt, szinte lakatlan országba. A köztük levő idős emberek, akik látták Salamon templomának dicsőségét, azt siratták az új épület alapkövetélenél, hogy az messze el fog maradni az elszánt mőként és profétia hatásosan eseteli: “Ki van még életben köztetek, aki látta ezt a házát az ő első dicsőségében?... Avagy nem olyan-é ez a ti szemetekben, mintha semmi volna?” (Mgt 2:3; Ezsd 3:12). De az Úr ekkor azt üzenete nekik, hogy az újabb ház dicsősége nagyobb lesz, mint az egykorié. NK 22.3

A második templom azonban nem ért fel az első pompájával; Isten jelenlétének az első templomban látott jelei sem szentelték meg. Nem mutatkozott meg természetfölötti erő, hogy megpecsételje felszentelését. A dicsőség felhője sem töltötte be az újonnan emelt templomot. Nem szállt alá tűz az égből, hogy megeméssze az oltárra helyezett áldozatot. A sekína (dicsőség) nem jelent meg többé a kerubok között a szentek szentjében. A frigyládát, a kegyelem királyi székét és a bizonyoság tábláit nem lehetett ott látni. Mennyei hang nem tájékoztatta a kérdezősködő papot Jahve akaratáról. NK 23.1

Századokon át a zsidók hiába próbálták bizonyítani, miként teljesedett Isten ígérete, amelyet Ággeus által adott. Elvakította őket a góg és hitetlenség, és nem fogták fel a próféta szavainak igazi értelmét. A második templomot nem Jahve dicsőségének felhője tisztelte meg, hanem annak a jelenléte, akiben az Istenségnek egész teljessége lakozott testileg — aki maga volt a testben megjelent Isten. Amikor a Názáreti tanított és gyógyított a szent udvarokban, a “Népek Vágya” jött el templomába. Krisztus jelenléte — és csakis az ő jelenléte — tette a második templomot az elsőnél dicsőbbé. Izrael azonban eltaszította magától a menny ajándékát. A dicsőség örökre eltávozott a templomból, ezzel az alázatos tanítavál együtt, aki azon a napon kilépett az arany kapun. Beteljesültek a Megváltó szavai: “Pusztán hagyatík néktek a ti házatok” (Mt 23:38). NK 23.2

Csütörtök, május 8

Mert Mindent Te Teremtettél!

Olvassuk el Ézsaiás 6:1–5 és a Jelenések 4:7–11 verseket. Mely elemek hasonlóak e két látomásban? Figyeld az események sorrendjére: Melyik téma jelenik meg először? Mi következik utána? Milyen igazságot hangsúlyoznak ezek a látomások Istenről?

Ezekiel által látott isteni megjelenésen kívül (Ezekiel 1:28) a Biblia három másik alkalommal is leírja, hogy Isten trónon ül – egyszer Ézsaiás, kétszer pedig János, a Jelenések írója látta; nevezetesen:

(1) “... Láttam az Urat, aki magas és emelt trónon ült, és ruhája betöltötte a templomot. Felette álltak a szeráfok: mindegyiknek hat szárnya volt; kettővel eltakartá arcát, kettővel lábát, kettővel pedig repült. És egyik a másíknak kiáltott, és mondták: Szent, szent, szent az Úr, a Seregek Ura; az egész föld tele van az ő dicsőségével. És a kapu oszlopai megmozdultak a kiáltó hangjától, és a ház füsttel telt meg.” Ézsaiás 6:1-4.

(2) „És azonnal a Lélekbe kerültem, és íme, trónus állt a mennyben, és valaki ült a trónon... A trón körül huszonnéggy szék állt, és a székeken huszonnéggy vénült, fehér ruhákba öltözve, és fejükön aranykorona volt... És egyik a másíknak kiáltott, és mondták: Szent, szent, szent az Úr, a Seregek Ura; az egész föld tele van az ő dicsőségével. És a kapu oszlopai megmozdultak a kiáltó hangjától, és a ház füsttel telt meg.” Ézsaiás 6:1-4.

(3) „És megmutatta nekem az élet tiszta, kristálytisza vízének folyóját, amely Isten és a Bárány trónjából fakadt.” Jelenések 22:1.

Mivel az Ézsaiás által látott trón egy „sereg” (kíséret) volt, és mivel amikor belépett a templomba, „a kapu oszlopai megmozdultak a kiáltó hangjától, és a ház füsttel telt meg” (Ézsaiás 6:1, 4), ezért ez egy utalás trónra, míg a jelenések 4-ben látható, amely előtt a „üvegenger” van, és a jelenések 22-ben látható, amely előtt az „élet folyója” van, mindkét trón helyhez kötött.

Bár az, amelyet Ezekiel látott, hasonló ahhoz, amelyet Ézsaiásnak mutattak, mégis különálló és elkülönült trónokról van szó, mert Ézsaiás látomásában mindegyik „szeráfnak” hat szárnya van, míg Ezekiel látomásában mindegyik „kerubnak” csak négy. Ráadásul az utóbbiban a kerubok a trón alatt álltak, míg az előbbiben a trón felett. Így tehát négy trónról van szó – kettő áll, kettő pedig mozog.

A Jelenések 4. és 22. fejezetében szereplő trónok helyét meghatározva először is megjegyezzük, hogy az utóbbi, amelyből az „élet folyója” ered, a Jelenések írója szerint „Isten és a Bárány trónja” – az, amelyen Krisztus ült Isten jobbán feltámadása után. Az előbbi, amely előtt a üvegenger van, (szintén János véleménye szerint) a mennyi szentély legszentebb helyiségében található, mert János „hét tűzoltó lámpást” látott előtte (Jelenések 4:5) – a szentély berendezési tárgyát. „Amikor János apostol látomásban megtekinthette az égbén lévő Isten templomát, ott „hét tűz lámpást látott égni a trón előtt” – A nagy küzdelem, 414. oldal.

Aztán az Atyáról és a Fiúról, akik elhagyták Isten és a Bárány trónját – ahol az élet folyója van – és átmentek a trónhoz, ahol az üvegenger van, ezt olvassuk: „Láttam, hogy az Atya felállt a trónról, és lángoló szekéren bement a szentek szentjébe, a függöny mögé, és leült. Akkor Jézus felállt a trónról, ... Akkor egy felhős szekér, kerekéként lángoló tűz, angyalokkal körülvéve, odajött, ahol Jézus volt. Ő felállt a szekérre, és elvitte a legszentebb helyre, ahol az Atya ült.” – Korai írások, 55. oldal.

Ugyanezt az eseményt, ahogyan ő látta, Dániel így írja le: „Láttam, hogy trónokat állítottak, és az Öregkorú ült, akinek ruhája fehér volt, mint a hó, és feje haja, mint a tiszta gyapjú; trónja lángoló tűz volt, és kerekéi égő tűz. Tűzfolyamok áradtak előtte, és ezer ezer szolgált neki, és tízezer tízezer állt előtte; ítéletet hoztak, és megnyitották a könyveket.” Dániel 7:9, 10.

Május 9., péntek

További tanulmányozásra

A hét leckeje az áldozatról szól, és ezt a bárány példáján szemlélteti. A bárányról a szentély összefüggésében beszél. Említi az ókori Izráelben a bűnök bocsánatáért hozott bárányáldozatot, amely Jézusra, az Isten Bárányára utal, aki meghalt bűneinkért. Jézus az igazi húsvéti bárány is. A mennyi szentélyben látható, mint az egyetlen, aki méltó arra, hogy megváltasson minket és feltörje a hét pecsétet. A lecke a hiábavaló áldozatokról is beszél. Rámutat, hogy ha azt akarjuk, hogy áldozataink, imáink és cselekedeteink elfogadhatók legyenek Isten előtt, akkor helyes kapcsolatba kell lépünk Vele. A lecke a szentély kontextusában Isten trónjával zárul. Négy trónról esik szó. Kettő mozgó, kettő pedig álló. A mennyi szentély berendezési tárgyat azt mutatják, hogy a földi szentély csak másolat vagy minta az eredetihez képest.

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737
contact@advancedabbathschool.org